

De genezing van de doofstomme - Markus 7: 31 - 37

Ziekte is een goede reden om naar de dokter te gaan en om hulp te vragen. Vanzelfsprekend ga je niet naar de dokter als er geen teken van ziekte of zwakte is.

Met dezelfde logica voelen veel mensen in onze tijd niet de noodzaak om naar het altaar te gaan en de helende arts enij te ontvangen - hetzij in de vorm van brood en wijn, hetzij als geestelijke communie. (*) Je zou kunnen denken: Waarom moet ik een geneesmiddel ontvangen? Ik ben toch niet ziek? Of waarom zou ik naar de mensenwijdingsdienst moeten gaan? Ik hoef toch niet gewijd te worden? Mij mankeert niets!

Zolang we met aardse begrippen naar aardse mensen kijken, is er inderdaad niets mis. We kunnen alleen maar dankbaar zijn als we niet ziek of zwak, blind of doof zijn.

Maar voor de geestelijke wereld zijn we ziek en blind en doof. We hebben geen ogen om te zien en geen oren om te horen. In ons dagelijks leven doen we zelfs alsof er geen geestelijke wereld bestaat!

In de mensenwijdingsdienst worden we ons bewust van onze hemelse helpers. Zonder hen zouden we geen bestaan, geen leven, geen bewustzijn hebben. Daarom klinken aan het altaar de woorden:

Hij gaat in ons door alle bestaan.

Ons leven is Zijn scheppend leven.

Ons schouwen zij doordrenkt met Zijn geestlicht.

In het opzien naar de wereld boven ons beginnen we pas goed te beseffen wat ons ontbreekt - ook al zijn we nog zo gezond van lijf en leden. In het besef van ons menselijk tekort worden we bedelaars om geest en vragen de Heiland om ons te helen van onze blindheid, onze doofheid, onze zwakte. Wanneer wij de helende arts enij ontvangen, kan Hij het verlossende woord spreken:

Effatha - Open u!

Door de mensenwijdingsdienst gaan we een luisterend leven leiden. We beginnen de tekenen van de Heer van het lot te verstaan, zodat ons leven meer en meer tot een afschaduwning wordt van Zijn scheppend leven.

Bastiaan Baan / 30 augustus 2020

(*) In de klassieke theologie onderscheidt men de sacramentele en de geestelijke communie (communio sacramentalis en communio spiritualis). De heilige Franciscus van Sales schrijft: 'Wanneer je in de eucharistie niet werkelijk kunt communiceren, doe het dan tenminste in je hart en naar de geest, door je met vurig verlangen met het leven-schenkende lichaam van de Heiland te verenigen.'